

STANOVISKO VLÁDY

k návrhu poslanců Víta Rakušana, Petra Gazdíka, Jana Farského, Věry Kovářové, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 123)

Vláda na své schůzi dne 11. dubna 2018 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zaujala k tomuto návrhu **nesouhlasné** stanovisko zejména z těchto důvodů:

1. Vláda předně uvádí, že návrhem dotčené ustanovení § 96b bylo do stavebního zákona včleněno novelou provedenou zákonem č. 225/2017 Sb., která nabyla účinnosti až dne 1. ledna 2018. Měnit právní předpis v tak krátké době po nabytí účinnosti, dříve než se správní praxe na novou úpravu plně adaptovala a bez řádného vyhodnocení dopadů navrhovaných změn, považuje vláda za postup odporující jak zásadě právní jistoty, tak zásadě dobré správy.
2. Navržené zúžení okruhu správních řízení a postupů podle stavebního zákona, pro které by bylo vydáváno závazné stanovisko orgánu územního plánování, může ohrozit naplňování cílů a úkolů územního plánování, tedy vytváření předpokladů pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území. Územní rozhodování, byť je nástrojem územního plánování, je platnou právní úpravou svěřeno stavebním úřadům obecným, speciálním a jiným, přičemž koordinaci záměrů a konzistentní posuzování přípustnosti záměrů z hlediska jeho souladu s politikou územního rozvoje, územně plánovací dokumentací a cíli a záměry územního plánování, platná právní úprava svěřuje prostřednictvím institutu závazného stanoviska právě orgánům územního plánování. Předkládaný návrh shora popsané uspořádání ruší. Vláda je přesvědčena, že ani při předkladateli uváděném odkazu na požadavek rychlosti územního řízení nebo při tvrzené dosavadní „nepřipravenosti úřadů územního plánování“ nelze akceptovat zásadní rozšíření prostoru pro vznik aplikačních problémů při umísťování záměrů v území, ke kterým by v důsledku navrhované právní úpravy došlo a které by byly způsobeny možnou

nedostatečnou koordinací a nejednotnou rozhodovací praxí stavebních úřadů při výkladu politiky územního rozvoje a územně plánovací dokumentace.

3. Navrhované zrušení povinnosti orgánu územního plánování před vydáním rozhodnutí v prvním stupni nahradit z moci úřední závazné stanovisko, které se dostalo do rozporu s politikou územního rozvoje nebo později vydanou územně plánovací dokumentací, by s ohledem na právní úpravu stavebního zákona, mohlo vést k situaci, kdy by případná změna takového závazného stanoviska byla možná již pouze v řízení o odvolání. Tím by byla dotčena obecná zásada efektivy procesního postupu správních orgánů a požadavek, aby tyto postupovaly tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady a dotčené osoby byly co možná nejméně zatěžovány.
4. K tvrzení předkladatelů o zásahu do samostatné působnosti obce, vláda připomíná, že podle platné právní úpravy vykonávají orgány obcí (obecní úřady obcí s rozšířenou působností) ve věcech územního plánování řadu činností v přenesené působnosti, a to včetně pořizování územních plánů a regulačních plánů pro území obce. Postavení obce, jako subjektu rozhodujícího např. o pořízení územně plánovací dokumentace, vymezení zastavěného území nebo jako účastníka řízení územního řízení povolaného uplatňovat v řízení námitky k ochraně svých zájmů tím však není nijak dotčeno.
5. Důvodová zpráva je co do odůvodnění principů navrhované právní úpravy kusá a předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované úpravy, zejména pak nároky na státní rozpočet a rozpočty krajů a obcí vyvolané navrhovanou změnou příslušnosti stavebních úřadů (s výjimkou postupu ve společném územním a stavebním řízení) k posuzování souladu záměru s politikou územního rozvoje, územně plánovací dokumentací a cíli a záměry územního plánování, je redukován na obecný popis problematiky spojené s kvalifikačními požadavky kladenými na úředníka územně samosprávného celku. Možné negativní dopady návrhu dané snížením koordinace záměrů v území a rizikem nekonzistentního postupu stavebních úřadů předkladatelé pomíjejí.
6. Z legislativně technického hlediska vláda upozorňuje, že předkládaný návrh pomíjí vnitřní odkazy na měněné ustanovení, jež jsou ve stavebním zákoně obsaženy a jež by měly navrhovanou změnu reflektovat, a neobsahuje ani nezbytná přechodná ustanovení.